

2024-09-23

Socialdepartementet
s.remissvar@regeringskansliet.se,
s.sof@regeringskansliet.se
Dnr: S2024/00978

En statlig ordning med brottsförebyggande åtgärder för barn och unga, SOU 2024:30

Med utgångspunkt i FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) yttrar sig Stiftelsen Allmänna Barnhuset över förslagen i betänkandet En statlig ordning med brottsförebyggande åtgärder för barn och unga (SOU 2024:30).

Sammanfattning

Det har legat i utredningens uppdrag att analysera och lämna förslag till en ordning med ungdomskriminalitetsnämnder liknande den som finns i Danmark. I uppdraget har ingått; att beskriva den danska ordningen och redogöra för vilka lärdomar som kan dras; analysera möjligheterna att införa en ordning liknande den danska i Sverige samt; lämna nödvändiga författningsförslag för att inrätta en ordning med ungdomskriminalitetsnämnder anpassad till svenska förhållanden och regelverk utifrån ett statligt huvudmannaskap.

Stiftelsen Allmänna Barnhusets utgångspunkt är, i likhet med FN:s Barnrättskommittén (barnrättskommittén), att barn som utnyttjas, involveras eller dras in i grov brottslighet är barn vars tidiga behov och rättigheter inte har uppfyllts. Vidare har barn inte samma förmåga som vuxna att förstå konsekvenserna av sitt handlade och är lättare att manipulera och utnyttja. Det är också mer skadligt för barn att exponeras för det straffrättsliga systemet. Stiftelsen Allmänna Barnhuset vill understryka vikten av att det finns barnkompetens och barnperspektiv i alla moment.

Det är mot denna bakgrund Stiftelsen Allmänna Barnhuset yttrar sig över förslagen i utredningen. Stiftelsen Allmänna Barnhuset kommenterar inte samtliga förslag i utredningen.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset ser med stor oro på den negativa utvecklingen av det ökande gängrelaterade våldet med sprängningar och dödsjutningar där barn är både offer och förövare. Situationen med gängkriminalitet är oerhört allvarligt och måste minskas i likhet vad som skett med ungdomskriminaliteten som minskar i Sverige generellt.

Utredningen lämnar tydliga förslag vad gäller vem som ska göra vad. Däremot är förslagen i vissa delar inte tillräckligt tydliga i förhållande till vad, vilka åtgärder och insatser, som ska genomföras. Stiftelsen Allmänna Barnhuset anser bland annat att man i den fortsatta beredningen ytterligare bör problematisera följande:

- Även om utvärderingar har genomförts så har effekterna av ungdomskriminalitetsnämnderna i Danmark ännu inte utvärderats av oberoende forskare, något som bör vägas in i bedömningen av effektiviteten av förslagen.
- Det finns, som utredningen lyfter, en risk för stigmatisering av barn som tidigt utpekats, stämplas, som "kriminella".
- Det finns vissa ottydligheter i förslaget om vilka barn som berörs av förslaget eller vilka åtgärder som ska kunna ges.
- Skolan och hälso- och sjukvården, behandling och rehabilitering av barn som kan ha stora komplexa problem inklusive i många fall olika typer av funktionsnedsättningar bör ta större plats.
- En brist i utredningens genomförande är att barn och unga inte har fått komma till tals gällande förslagen i utredningen. Både barn och familjemedlemmar med olika erfarenheter i frågan hade kunnat tillfrågas.

Dessa aspekter bör vägas in det fortsatta arbetet.

Det finns redan idag modeller för tidiga samordnade insatser som används på kommunalnivå i Sverige, i flera fall med positivt utfall. Dessa kan användas för att ytterligare utveckla åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet bland barn.

Trots att Stiftelsen Allmänna Barnhuset vill problematisera vissa delar av utredningen ser vi positivt på en ordning som i högre utsträckning inriktas på att brottsförebyggande åtgärder sätts in i ett tidigt skede och därmed kan leda till att mer ingripande åtgärder såsom tvångsplacering enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) eller straffrättsliga åtgärder kan undvikas. Det är också positivt att den nya ordningen skulle kunna leda till ökad likvärdighet nationellt i förhållande till insatser till målgruppen. Detta genom att staten tar ett större ansvar.

Vi anser också att det är positivt att en delegation för brottsförebyggande åtgärder inom socialtjänstens område inrättats för att biträda regeringen med kunskap, analyser och utredningskapacitet i det brottsförebyggande arbetet. Vid införandet av MUK kan man införa ett mer enhetligt arbetssätt mot ungdomskriminalitet och att man förhoppningsvis kan förbättra samverkan mellan myndigheter. Även i större utsträckning dra nytta av olika kompetenser och perspektiv, samt att det tydligt markerar samhällets ståndpunkt.

Att göra undantag i sekretessen möjliggör även ett närmare och mer effektivt samarbete mellan myndigheter. Vilket förhoppningsvis stärker arbetet med att stödja barn och unga som far illa och därigenom förebygga kriminalitet. Viktigt är att belysa orsakerna till att barn och unga involveras i kriminalitet. Fler insatser krävs för att jobba med strukturella riskfaktorer och tydliga prioriteringar och fokus på förebyggande insatser tex i skolan behövs då skolan är generellt en underutnyttjad brottspreventiv resurs.

8.1 En samlad reform med statligt huvudmannaskap

Förslag: Utredningen föreslår en ny lag med en särskild ordning för att besluta om och följa upp individuella brottsförebyggande åtgärder för barn och unga. Lagen ska benämnas lag om brottsförebyggande åtgärder för unga. I lagen ska finnas bestämmelser som reglerar statens och kommunernas ansvar inom den särskilda ordningen, liksom rättigheter och skyldigheter för enskilda. Lagen ska syfta till att förebygga brottslighet och säkerställa tydliga, konsekventa, och långsiktiga brottsförebyggande åtgärder för barn och unga.

Mot bakgrund av den allvarliga utvecklingen med ökande kriminalitet bland barn tillstyrker Stiftelsen Allmänna Barnhuset förslaget.

Ett ökad statligt ansvar skulle kunna avlasta socialtjänsten, vilket är positivt. Den kommande socialtjänstlagen där tidigt och förebyggande arbetet ska förstärkas bör tas med i det fortsatta arbetet

En förutsättning för att uppnå syftet att förebygga att barn begår allvarliga brott är att de åtgärder som ges är effektiva, vilket utredningen också lyfter.

Det finns idag relativt stora kommunala skillnader i förhållande till vilka åtgärder som socialtjänsten tillhandahåller vilket bör beaktas. Vidare är det inte tydligt vilka exakta åtgärder som kan bli aktuella, något som behöver tydliggöras i beredningen av förslaget.

8.2 Målgrupp

Förslag: Lagen om brottsförebyggande åtgärder för unga ska omfatta barn och unga under 18 år som riskerar att begå brott av allvarligt slag. För att omfattas av lagen ska barnet eller den unge ha hemvist i Sverige.

Bedömning: Bedömningen av om det finns en sådan risk ska grundas på den enskildes beteende, levnadsförhållanden, eventuell brottslighet och övriga omständigheter. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om barnet eller den unge vistas i en kriminell miljö.

Mot bakgrund av den allvarliga utvecklingen med ökande kriminalitet bland barn tillstyrker Stiftelsen Allmänna Barnhuset förslaget.

Enligt förslaget krävs varken misstanke eller dom om brott och det finns inte någon nedre åldersgräns för att omfattas av lagen. Det faktum att det varken krävs misstanke eller dom om brott, men också att unga barn potentiellt kan stämplas som ”kriminella”, stigmatiseras, ställer höga krav på rättssäkerhet. Om Kriminalvården får uppföljningsansvaret för en målgrupp som ännu inte begått brott finns risken att sociala insatser uppfattas som straff. Bör övervägas om det kan påverka tillit och förtroende till myndigheter och socialtjänsten.

Bakgrunden till att den svenska föreslagna modellen inte kräver brottsmisstanke eller dom, till skillnad från den danska, är bland annat för att undvika otydlighet och att systemet med ungdomskriminalitetsnämnder uppfattas som ett parallellt rättssystem. Utredningen pekar på vikten av rättssäkerhet och tydlighet. För att uppnå rättssäkerhet anser Stiftelsen Allmänna Barnhuset bland annat att en nedre åldersgräns bör utmejslas, vidare bör de åtgärder som kan bli aktuella tydliggöras. Stiftelsen Allmänna Barnhuset anser även att det bör beslutas om att noggranna uppföljningar ska ske av effekterna av reformen kontinuerligt och med korta tidsintervall.

8.3 Barnets bästa och den nya reformen

Förslag: Vid åtgärder enligt lagen om brottsförebyggande åtgärder för unga ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets eller den unges bästa.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Det är enligt vår mening i sig positivt att barnets bästa ska beaktas vid åtgärder enligt lagen, det räcker dock inte. Den helhetsbedömning av om reformen som sådan är till barnets bästa som genomförs i utredningen är inte att tillräcklig. Av prop. 2017/18:186, Inkorporering av FN:s konvention om barnets rättigheter, framgår bland annat att särskilt fokus ska ligga på principen om barnets bästa som ett tillvägagångssätt.

Enligt barnrättskommittén är detta ett tillvägagångssätt som innebär att när ett enskilt barn, en identifierad grupp av barn eller barn i allmänhet kommer att påverkas av ett beslut, måste beslutsprocessen innehålla en utvärdering av eventuella positiva eller negativa konsekvenser för barnet eller barnen i fråga.

Rätt att få och ge information samt skyldigheten att beakta åsikter och inställning

Förslag: Barnet eller den unge ska få relevant information i frågor som rör honom eller henne. Informationen ska anpassas till barnets eller den unges ålder, mognad och hans eller hennes individuella förutsättningar. Den som lämnar information ska så långt det är möjligt försäkra sig om att barnet eller den unge förstått informationen.

Barnet eller den unge ska även ges möjlighet att framföra sina åsikter i frågor som rör honom eller henne. Barnet eller den unges åsikter och inställning ska tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Vi ställer oss positiva till att barns rätt till delaktighet så som den framgår av artikel 12 i barnkonventionen på ett tydligt sätt finns med i förslaget. Mot denna bakgrund anser Stiftelsen Allmänna Barnhuset att utredningen i sitt arbete med att utforma förslagen även borde givit barn och unga möjlighet att framföra sina åsikter.

8.4 En ny statlig myndighet mot ungdomskriminalitet

Förslag: En nationell statlig myndighet mot ungdomskriminalitet med regionala beslutsorgan ska inrättas. Myndighetens namn ska vara Myndigheten mot ungdomskriminalitet och förkortas MUK. Myndigheten ska ansvara för att bereda och fatta beslut om individuella brottsförebyggande åtgärder till barn och unga i lagens målgrupp. Myndigheten ska verka för att tillräckliga och ändamålsenliga åtgärder vidtas i syfte att skydda och förhindra barn och unga från att begå brott och involveras i en kriminell livsstil.

Utredningen lämnar två alternativa förslag till hur den nya ordningen kan organiseras enligt följande:

Alternativ 1

MUK ska ansvara för att bereda och besluta om individuella brottsförebyggande åtgärder till barn och unga. Kriminalvården ska ansvara för att följa upp och kontrollera genomförandet av åtgärderna.

Alternativ 2

MUK ska ansvara för att dels bereda och besluta om individuella brottsförebyggande åtgärder till barn och unga, dels för att följa upp och kontrollera genomförandet av de brottsförebyggande åtgärderna.

Mot bakgrund av den allvarliga utvecklingen med ökande kriminalitet bland barn tillstyrker Stiftelsen Allmänna Barnhuset förslaget.

Förslaget bygger på den danska modellen (ungdomsbrottslighetsnämnderna i Danmark) som det i dagsläget inte finns någon effektutvärdering av. Det är därför viktigt att kontinuerligt och kort efter det att modellen införs utvärdera effekterna av densamma.

Även vårdnadshavare lyfts som en viktig och central "samarbetspartner". Förslagen i utredningen förutsätter att vårdnadshavare kan ta ett stort ansvar för genomförandet av insatserna i handlingsplanen. Det här kan vara problematiskt om det är så att vårdnadshavare, eller familjesituationen, i sig är en bidragande faktor till att barnet riskerar att involveras i kriminalitet (tex våld, föräldrars kriminalitet, missbruk, psykisk ohälsa, eller andra riskfaktorer). Detta är inte ovanligt i denna grupp.

Även om brott mot barn lyfts i utredningen (inkl. bevittnande av våld), så förbises barns egna erfarenheter av utsatthet för våld i nära relationer i, vilket många barn som hamnar i, eller riskerar att hamna i, en kriminell miljö har erfarenhet av.

Viktiga kärnkomponenter kan lyftas ut för att bilda lagfästa kriterier tillsammans med ett lagstiftat krav på samverkan i syfte att förebygga och förhindra att barn involveras i kriminalitet. Här ingår förstås även frågan om sekretess och möjligheter att dela uppgifter och gemensam dokumentation, som även ingår i förevarande utredningen.

Kap 9 Ärendeprocessen i den nya ordningen

Stiftelsen Allmänna Barnhuset yttrar sig över vissa av förslagen gällande ärendeprocessen.

9.1.1 Polismyndigheten ska ansvara för hänvisningen

Förslag: Polismyndigheten ska ha ansvar för att initiera ärenden till MUK genom beslut om hänvisning av ärenden rörande enskilda individer som omfattas av lagen om brottsförebyggande åtgärder för unga.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Förhoppningsvis kommer barnen i kontakt med socialtjänsten innan MUK griper in, eftersom det är viktigt att socialtjänsten får chans att bygga tillitsfulla relationer med barnet och familjen för att lyckas med sitt arbete.

9.1.3 Polismyndighetens bedömning

Förslag: Polismyndigheten ska hänvisa ett ärende till MUK om det finns risk för att barnet eller den unge kommer att begå brott av allvarligt slag. Bedömningen av om det finns en sådan risk ska grundas på barnets eller den unges beteende, levnadsförhållanden, eventuell brottslighet och övriga omständigheter. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om barnet eller den unge vistas i en kriminell miljö. Polismyndighetens bedömning i ett beslut om hänvisning ska innehålla en redogörelse för barnets eller den unges förhållanden och de omständigheter som utgör grund för att brottsförebyggande insatser för barnet eller den unge behövs.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

9.1.4 Socialnämnden ska lämna uppgifter till Polismyndigheten

Förslag: Innan beslut om hänvisning fattas ska Polismyndigheten inhämta uppgifter från socialnämnden i den kommun som enligt socialtjänstlagen har ansvaret för barnet eller den unge.

Socialnämnden ska lämna uppgifter om tidigare och pågående åtgärder som socialnämnden har vidtagit eller vidtar i fråga om barnet eller den unge. Därtill ska socialnämnden lämna uppgifter om barnets eller den unges levnadsförhållanden i övrigt och andra uppgifter som är relevanta för Polismyndighetens bedömning av om det finns risk för att barnet eller den unge kommer att begå brott av allvarligt slag.

Uppgifterna ska lämnas inom den tid som Polismyndigheten bestämmer.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Socialtjänsten skulle om reformen genomförs inom ramen för denna få i uppgift att: (1) lämna uppgifter om barnet och (2) yttra sig över barnet samt (3) ha en skyldighet att genomföra de åtgärder som ungdomskriminalitetsnämnderna beslutat om i barnets handlingsplan.

Stöd för enhetlig bedömning av förfarandet

Bedömning: För att förfarandet med hänvisning ska bli tydligt, enhetligt och rättssäkert bör det tas fram stöd för tillämpningen. Ett sådant stöd bör tas fram av Polismyndigheten i samråd med MUK, Socialstyrelsen och övriga berörda aktörer.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Viktiga aktörer utöver de som framgår av utredningens bedömning är skolan samt hälso- och sjukvården, däribland Barn- och ungdomspsykiatri.

9.2.1 Begäran om yttrande från socialnämnden

Förslag: Innan MUK fattar beslut om brottsförebyggande åtgärder ska myndigheten begära ett yttrande från socialnämnden i den kommun som enligt socialtjänstlagen har ansvaret för barnet eller den unge. Socialnämndens yttrande ska innehålla en bedömning av risken för att barnet eller den unge ska begå brott av allvarligt slag samt förslag till lämpliga brottsförebyggande åtgärder för honom eller henne. Socialnämnden ska utse en särskild handläggare för barnet eller den unge när begäran om yttrande mottagits.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Det är viktigt att den nya ordningen blir tydlig för alla inblandande såsom utföraren (socialtjänsten) och utomstående.

Yttrandets innehåll

Förslag: Socialnämndens yttrande ska redovisa de risk- och skyddsfaktorer som nämnden har identifierat under utredningen samt uppgifter om pågående och tidigare åtgärder som nämnden har vidtagit eller vidtar i fråga om barnet eller den unge. Av yttrandet ska också framgå barnet eller den unges samt vårdnadshavares inställning till de åtgärder som föreslås. I yttrandet ska socialnämnden även ange om barnet eller den unge har behov av att en stödperson är närvarande vid möte i MUK. För det fall barnet eller den unge eller dennes vårdnadshavare har behov av tolk ska uppgift om detta lämnas i yttrandet. Av yttrandet ska även framgå om socialnämnden bedömer att det med hänsyn till barnets eller den unges psykiska tillstånd eller personliga förhållanden i övrigt är uppenbart olämpligt att den enskilde omfattas av ett beslut om handlingsplan eller deltar vid möte i MUK.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

9.4.1 Brottsförebyggande åtgärder i en handlingsplan

Förslag: MUK ska fatta beslut om en handlingsplan om det finns risk för att barnet eller den unge kommer begå brottslighet av allvarligt slag. Bedömningen av om det finns en sådan risk ska grundas på barnets eller den unges beteende, levnadsförhållanden, eventuell brottslighet och övriga omständigheter. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om barnet eller den unge vistas i en kriminell miljö. Handlingsplanen ska innehålla brottsförebyggande åtgärder i form av insatser och krav.

De brottsförebyggande åtgärderna ska utgå från barnets eller den unges behov av stöd och hjälp för att minska risken för att begå brott av allvarligt slag samt en bedömning av barnets eller den unges och hans eller hennes vårdnadshavares förutsättningar och förhållanden.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Förslaget att upprätta en handlingsplan där olika myndigheter ansvarar för sin roll i förhållande till barn som riskerar att fara illa eller far illa är positivt.

Samarbeten mellan skola, socialtjänst, polis och fritidsverksamheter pågår på flera håll i landet¹ inspiration och stöd kan hämtas från dessa i den fortsatta beredningen.

9.4.2 Insatser

Förslag: En handlingsplan ska kunna innehålla sådana sociala insatser som socialnämnden kan besluta om enligt socialtjänstlagen. Handlingsplanen ska också kunna innehålla en föreskrift om medling enligt lagen (2002:445) om medling med anledning av brott.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset delar utredningens ambition att det är viktigt att i större utsträckning säkerställa att insatser till barn och unga är evidensbaserade och likvärdiga över landet. Det är även viktigt att förhålla sig till förslagen i Utredningen om öppna insatser utan samtycke till vårdnadshavare och fler tidiga insatser till barn och unga samt till förslagen i den nya Socialtjänstlagen.

9.4.3 Krav

Förslag: MUK ska kunna besluta om en handlingsplan innehållande föreskrifter med krav rörande skolgång eller annan sysselsättning, fritid, behandling eller vård och andra åtgärder eller samverkansformer som syftar förebygga att barnet eller den unge begår brott eller på annat sätt utvecklas ogynnsamt.

Bedömning: MUK behöver ytterligare verktyg än de som socialtjänsten har att tillgå i dag för att kunna arbeta effektivt med de barn och unga som ingår i målgruppen.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

9.4.4 Beslut om insatser och krav oaktat samtycke

Förslag: Vid prövningen av vilka insatser och krav som en handlingsplan ska innehålla ska barnet eller den unges och dennes vårdnadshavares inställning till varje åtgärd samt lämpligheten i övrigt beaktas.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

9.4.7 Barnets bästa ska vara avgörande vid beslut om en handlingsplan

Förslag: Vid beslut om en handlingsplan med brottsförebyggande åtgärder ska barnets bästa vara avgörande.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

¹ <https://www.skolverket.se/skolutveckling/leda-och-organisera-skolan/ge-extra-stod-till-elever/tidiga-och-samordnade-insatser-for-barn-och-unga>, <https://www.nacka.se/omsorg-stod/barn-unga-och-familj/sspf/#:~:text=SSPF%20C3%A4r%20ett%20samarbete%20mellan,ert%20barn%20ska%20utveckl as%20positivt>

9.5 Rätten att överklaga beslut

Anlitande av barnsakkunniga

Bedömning: Det finns inte behov av att generellt anlita barnsakkunniga vid MUK på det sätt som görs i Danmark

Stiftelsen Allmänna Barnhuset avstyrker förslaget.

Barnsakkunniga kan utgöra en viktig del i arbetet och även lägga mer fokus på hälso- och sjukvården, exempelvis Barn och ungdomspsykiatri, behandling och rehabilitering. Hälso- och sjukvård är enligt vår mening en viktig part i samverkan kring dessa barn. Att anlita barnsakkunniga skulle kunna vara en del i att säkerställa kopplingen till stöd och behandling.

Rätt till offentligt biträde samt att företrädas av ett eget ombud eller biträde

Förslag: Ett offentligt biträde för barnet eller den unge och dennes vårdnadshavare ska förordnas i ärenden och mål som rör beslut om handlingsplan eller förnyad prövning av en handlingsplan, om det inte kan antas att behov av biträde saknas. Behövs offentligt biträde för barnet eller den unge och för dennes vårdnadshavare, förordnas gemensamt biträde, om det inte finns motstridiga intressen mellan dem. Till offentligt biträde för barnet eller den unge får endast den förordnas som på grund av sina kunskaper och erfarenheter och även i övrigt är särskilt lämplig för uppdraget.

Den som är offentligt biträde för någon som är under 15 år, utan att samtidigt vara biträde för dennes vårdnadshavare, ska utan särskilt förordnande även vara barnets eller den unges ställföre-trädare i det ärende eller mål som förordnandet avser.

Bedömning: De bestämmelser om ombud och biträde som finns i förvaltningslagen ska tillämpas även i MUK. Någon särskild bestämmelse härutöver behövs inte i detta avseende.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

Det är viktigt att de barn som berörs företräds av ett eget ombud, detta är också ett sätt att säkerställa barnets rättssäkerhet under hela processen. När det förordnas ett offentligt biträde efter beslut fattats om handlingsplanen är det viktigt att stärka, tillgodose och säkerställa barns rätt att höras i alla skeden av processen. De behöver också bli informerade om sina rättigheter på ett åldersadekvat sätt.

9.8 Verkställighet av beslut

Förslag: Socialnämnden i den kommun som enligt socialtjänstlagen har ansvaret för barnet eller den unge ska verkställa de insatser som framgår i beslut om handlingsplan från MUK. Uppgift om denna skyldighet ska även framgå av en bestämmelse i socialtjänstlagen.

I fråga om verkställighet av MUK:s beslut gäller socialtjänstlagen i tillämpliga delar.

Bedömning: För att förfarandet ska bli tydligt, enhetligt och rättssäkert bör det tas fram stöd för tillämpningen. Ett sådant stöd bör tas fram av Socialstyrelsen i samråd med MUK och Kriminalvården

Stiftelsen Allmänna Barnhuset tillstyrker förslaget.

10 Informationsutbyte, sekretess och dataskyddsfrågor

Stiftelsen Allmänna Barnhuset delar utredningens bedömning att ett fungerande informationsutbyte är en förutsättning för att förslagen ska kunna genomföras.

Vikten av utbyte av information mellan olika aktörer är något vi anser är viktigt på flera områden bland annat vad gäller utredning, stöd och behandling till barn som utsatts för våld och övergrepp.

Stockholm 2024-09-20

Anne-Marie Brodén
Ordförande

Ulrika Heie
Vice ordförande